

Til lovforslag nr. L 144. Skriftlig fremsættelse (8. december 1999)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven (Tidsbegrænsning af foranstaltninger efter straffelovens § 68 og § 69).

(Lovforslag nr. L 144).

Formålet med lovforslaget er at sikre en vis tidsbegrænsning af de foranstaltninger, som psykisk afvigende lovovertrædere kan idømmes efter straffelovens § 68 og § 69 i stedet for straf. Formålet med lovforslaget er endvidere at sikre regelmæssig domstolskontrol med de foranstaltninger, der efter forslaget ikke tidsbegrænses.

Lovforslaget bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1372/1999 om tidsbegrænsning af foranstaltninger efter straffelovens § 68 og § 69.

Psykisk afvigende lovovertrædere idømmes som hovedregel ikke straf. Typisk idømmes disse lovovertrædere i stedet en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69. Det er en betingelse for at idømme en foranstaltning, at den findes formålstjenlig for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Idømmelse af en foranstaltning kan f.eks. indebære, at den pågældende skal undergive sig tilsyn, afvænningsbehandling eller psykiatrisk behandling. Hvis sådanne foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige, kan det f.eks. bestemmes, at den pågældende skal anbringes på psykiatrisk hospital eller i institution for personer med vidtgående psykiske handicap. En sådan foranstaltning idømmes i dag på ubestemt tid.

Lovforslaget, der svarer til model 1 i Straffelovrådets betænkning, indeholder blandt andet forslag til bestemmelser om tidsbegrænsning af de foranstaltninger, som psykisk afvigende lovovertrædere typisk idømmes i stedet for straf.

Det foreslås, at der indføres en tidsbegrænsning, når foranstaltningen vedrører kriminalitet,

der ikke kan anses for personfarlig. Efter forslaget anses følgende forbydelser for personfarlig kriminalitet: Drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i straffelovens § 266 nævnte art, brandstiftelse, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse samt forsøg på en af disse forbrydelser.

For de foranstaltninger, der medfører eller kan medføre institutionsanbringelse, fastsættes efter forslaget en længstetid for foranstaltningen på 5 år. Retten kan dog under særlige omstændigheder beslutte at fastsætte en ny længstetid på 2 år.

For de foranstaltninger, der hverken medfører eller kan medføre institutionsanbringelse, fastsættes efter forslaget en længstetid på 3 år. Retten kan dog under særlige omstændigheder beslutte at fastsætte en ny længstetid på 2 år. Der foreslås en absolut overgrænse på 5 år for denne type foranstaltninger.

For så vidt angår foranstaltninger, der idømmes på ubestemt tid som følge af, at der er tale om personfarlig kriminalitet, foreslås det, at anklagemyndigheden skal indbringe spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse for retten 5 år efter afgørelsen, medmindre spørgsmålet har været forelagt retten inden for de sidste 2 år. Derefter skal spørgsmålet forelægges retten mindst hvert andet år.

Endelig indeholder forslaget en lovfæstelse af anklagemyndighedens pligt til at påse, at en foranstaltning efter straffelovens §§ 68, 69 eller 70 ikke opretholdes i længere tid og i videre omfang end nødvendigt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Det Høje Tings velvillige behandling.